

Byla C-415/04

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Stichting Kinderopvang Enschede

(Hoge Raad der Nederlanden prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – Atleidimas nuo mokesčio – Paslaugų, susijusių su socialine rūpyba ir socialine apsauga bei vaikų arba jaunimo apsauga ir švietimu, teikimas“

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Šeštojoje direktyvoje numatytas atleidimas nuo mokesčio

(Tarybos direktyvos 77/388 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai bei 2 straipsnio b punktas)

Šeštosios direktyvos 77/388 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktus dėl su socialine rūpyba ir socialine apsauga susijusių paslaugų bei su vaikų ir jaunimo apsauga susijusių paslaugų teikimo atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio, kartu su šio straipsnio 2 dalies b punktu reikia aiškinti taip: viešosios teisės subjekto ar kitos organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros organizacijomis, tarpininkavimo tarp asmenų, kuriems reikalinga vaikų priežiūros paslauga, ir šių paslaugų teikiančių asmenų paslaugos pagal minėtas nuostatas gali būti atleistos nuo mokesčio, tik jei pati vaikų priežiūros paslauga atitinka šiose nuostatose numatytas atleidimo nuo mokesčio sąlygas ir jei ši paslauga yra tokio pobūdžio arba kokybės, kad tėvai negalėtų tikėtis gauti tokios paties vertės paslaugos, nesinaudodami tarpininkavimo paslauga, jei, pavyzdžiui, šio tarpininko vykdomas duomenų apie priimančiuosius tėvų patikrinimas ir jo parengimas leidžia atrinkti tik kvalifikuotus ir patikimus priimančiuosius tėvus. Be to, šios paslaugos negali būti iš esmės skirtos siekti, kad paslaugų teikėjas gautų papildomą pajamų teikdamas paslaugas, kurios tiesiogiai konkuruoja su komerciniėmis, turinčiomis mokėti pridėtinės vertės mokestį, paslaugomis. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turėtų patikrinti, ar šios sąlygos vykdytos.

(žr. 23, 27–30 punktus ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. vasario 9 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – Atleidimas nuo mokesčio – Paslaugos, susijusios su socialine rūpyba ir socialine apsauga bei vaikų arba jaunimo apsauga ir švietimu, teikimas“

Byloje C-415/04

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2004 m. rugsėjo 24 d. Sprendimu, kurio Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Stichting Kinderopvang Enschede,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurio sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (pranešėjas) ir A. Ó Caoimh,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

– *Stichting Kinderopvang Enschede*, atstovaujamo patarėjo mokesčių klausimais W. Rouwenhorst,

– Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. ten Dam,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir A. Weimar,

susipažinęs su 2005 m. rugsėjo 15 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g–i punktų išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas byloje *Stichting Kinderopvang Enschede* (toliau – Fondas) prieš *Staatssecretaris van Financiën* (Finansų valstybės sekretorius) dėl 1998 m. nuo sausio 1 d. iki kovo 31 d. sumokėto pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) grąžinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teis?

3 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g–i punktai ir 2 dalis suformuluoti taip:

„A. Tam tikros visuomenei naudingos veiklos atleidimas nuo mokes?io

1. Nepažeisdamos kit? Bendrijos nuostat? ir taikydamos s?lygas, kurias jos nustato siekdamos užtikrinti teising? ir s?žining? atleidimo nuo mokes?i? taikym? bei užkirsti keli? galimam mokes?i? vengimui, išsisukin?jimui ar piktnaudžiavimui, valstyb?s nar?s atleidžia nuo mokes?io:

<...>

g) su socialine r?pyba ir socialine apsauga susijusias paslaugas bei prekes, ?skaitant paslaugas, kurias teikia seneli? namai, viešosios teis?s subjektai ar kitos organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacijomis;

h) paslaugas ir prekes, glaudžiai susijusias su vaik? ir jaunimo apsauga, kai jas teikia ir tiekia viešosios teis?s subjektai ar kitos organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacijomis;

i) vaik? ir jaunimo švietimo, mokyklinio ir universitetinio švietimo, profesinio mokymo ar perkvalifikavimo paslaugas, ?skaitant su visu tuo glaudžiai susijusias prekes, kai jas teikia ir tiekia tuo tikslu ?steigti viešosios teis?s subjektai ar kitos organizacijos, kurias atitinkama valstyb? nar? pripaž?sta ?steigtomis tokiu tikslu;

<...>

2. a) <...>

b) Paslaugos ir prek?s neturi b?ti atleistos nuo mokes?io pagal aukš?iau pateiktos 1 dalies b, g, h, i, l, m ir n punktus, jeigu:

– tos paslaugos ir prek?s n?ra b?tinios atleidžiamiesiems nuo mokes?io sandoriams,

– pagrindinis paslaug? teikimo ar preki? tiekimo tikslas – organizacijai gauti papildom? pajam? iš sandori?, kurie tiesiogiai konkuruoja su komercini? ?staig?, turin?i? mok?ti prid?tin?s vert?s mokest?, sudaromais sandoriais.“

Nacionalin? teis?

4 1968 m. birželio 28 d. 1968 m. Apyvartos mokes?io ?statymo (1968 m. *Wet op de omzetbelasting*, 1968 m. *Staatsblad*, Nr. 329) pagrindin?je byloje nagrin?jamais mokestiniais metais galiojusios redakcijos (toliau – 1968 m. ?statymas) 11 straipsnio 1 dalies f punktas numato:

„11 straipsnis

1. Taikant administraciniame reglamente numatytas s?lygas, nuo mokes?io atleidžiamas:

<...>

f. labdaros ir kult?rinio pob?džio preki? tiekimas ir paslaug? teikimas, kur? turi apibr?žti administracinis reglamentas, jei ?kio subjektas nesiekia pelno ir n?ra labai iškreipiama konkurencija kit? pelno siekian?i? ?kio subjekt? atžvilgiu.“

5 1968 m. rugpjūtio 12 d. 1968 m. apyvartos mokesčio įstatymo įgyvendinimo reglamento (1968 m. *Uitvoeringsbesluit omzetbelasting*, 1968 m. *Staatsblad*, Nr. 423) pagrindinėje byloje nagrinėjamaiais metais galiojusios redakcijos (toliau – įgyvendinimo reglamentas) 7 straipsnio 1 dalis numato:

„Šio reglamento B priede apibrėžtas prekių tiekimas ir paslaugų teikimas laikomi labdaros ir kultūrinio pobūdžio prekių tiekimu ir paslaugų teikimu (1968 m.) įstatymo 11 straipsnio 1 dalies f punkto prasme.“

6 Įgyvendinimo reglamento B priedo b dalies 6 punktas konkrečiai nurodo:

„Prekių teikimas ir paslaugų tiekimas reglamento 7 straipsnio prasme yra toks, kurį nesiekdamos pelno vykdo toliau išvardytos institucijos:

<...>

6. Vaikų priežiūros staigos ir mokyklos ilgalaikėmis ligomis sergantiems vaikams.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

7 Fondas yra ne pelno organizacija, įvairiose vietose teikianti ikimokyklinio amžiaus vaikų priežiūros paslaugas ir mokyklinio amžiaus vaikų priežiūros nepamokėsių veiklos metu paslaugas. Jis taip pat turi priimančiųjų tėvų, kurie, Fondui patikrinus, prižiūri vaikus savo namuose, sėdėdami. Priimantieji tėvai gali dalyvauti Fondo finansuojamuose mokymuose. Jei tėvai nusprendžia savo vaikus patikėti vieno iš priimančiųjų tėvų priežiūrai, Fondas supažindina tėvus su labiausiai jų poreikius atitinkančiais Fondo sėdėdamių trauktais priimančiais tėvais. Tuomet Fondui tarpininkaujant vaiko tėvai ir priimantieji tėvai sudaro rašytinį sutartį. Jei po tam tikro laiko kuri nors šalis nenori pratęsti sutarties arba nesilaikoma jos sąlygų, vaiko tėvai gali vėl naudotis Fondo paslaugomis. Fondas neprisiima jokios atsakomybės už nesilaikant sutarties padarytą žalą. Be to, jis negarantuoja, kad priimantieji tėvai iš tiesų užtikrins priežiūrą per nurodytas valandas.

8 Fondas už tėvams teikiamas tarpininkavimo paslaugas pagrindinėje byloje nagrinėjamu laikotarpiu buvo nustatęs 3,45 NLG užmokestį už kiekvieną priimančiojo tėvo darbo su vienu vaiku valandą. Tėvai priimantiesiems tėvams papildomai mokėjo valandinį 5 NGL užmokestį už kiekvieno vaiko priežiūrą.

9 Fondas už šią paslaugą teikė 1998 m. nuo sausio 1 d. iki kovo 31 d. sumokėjo jam nustatytą 6 424 NLG PVM. Jis pateikė kompetentingam mokesčių inspektoriui prašymą grąžinti šį mokestį, pagrįstą 1968 m. įstatymo 11 straipsnio 1 dalies f punktu ir įgyvendinimo reglamento 7 straipsnio 1 dalimi bei šio reglamento B priedo b dalies 6 punktu, tvirtindamas, kad pagal šias nuostatas nagrinėjamos paslaugos atleistos nuo PVM. Šis prašymas minėtas inspektorius atmetė.

10 Fondas apskundė sprendimą atmesti jo prašymą apeliacine tvarka *Gerechtshof te Arnhem*, kuris 2001 m. balandžio 9 d. sprendimu patenkino apeliacinį skundą ir panaikino minėtą sprendimą. *Staatssecretaris van Financiën* apskundė šį teismo sprendimą kasacine tvarka prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

11 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Šeštosios Tarybos direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g, h ir i punktus reikia aiškinti taip: (prašyme priimti prejudicinį sprendimą) nurodytą paslaugą teikimas, kuris apima tarpininkavimo veiklą, susijusią su ikimokyklinio amžiaus vaikų ir moksleivių priežiūra nepamokėsių

veiklos metu priimančiąjį tėvą namuose, turi būti laikomas paslaugų teikimu, kuriam taikoma viena arba kelios minėtos nuostatos“

Dėl prejudicinio klausimo

12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Fondo teikiamos tarpininkavimo tarp priimamo vaiko tėvų ir priimančiąjį tėvą paslaugos atleidžiamos nuo PVM kaip glaudžiai su socialine rūpyba ir socialine apsauga, su vaikų arba jaunimo apsauga ir (arba) vaikų arba jaunimo švietimu susijusios paslaugos.

13 Pirmiausia primintina, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčių atvejai aiškinami siaurai, nes jie yra bendro principo, kad visos mokesčių mokėtojo teikiamos atlygintinos paslaugos apmokestinamos PVM, išimtis (žr., pavyzdžiui, 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello*, C-498/03, Rink. p. I-4427, 29 punktų ir 2005 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Ygeia*, C-394/04 ir C-395/04, Rink. p. I-0000, 15 punktų). Šie atleidimo nuo mokesčių atvejai yra savarankiškos Bendrijos teisės sėvokos, kurių tikslas – išvengti skirtingo PVM sistemos taikymo valstybėse narėse (žr., pavyzdžiui, 2001 m. sausio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* C-76/99, Rink. p. I-249, 21 punktų ir minėto sprendimo *Ygeia* 15 punktų).

14 Be to, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio numatytas tam tikros visuomenei naudingos veiklos atleidimas nuo PVM. Tačiau ši nuostata taikoma ne visai visuomenei naudingai veiklai, bet tik joje išvardyti ir išsamiai aprašyti veiklai (2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Taksatorringen*, C-8/01, Rink. p. I-13711, 60 punktas ir minėto sprendimo *Ygeia* 16 punktas).

15 Fondo teikiamos tarpininkavimo paslaugos gali būti atleistos nuo mokesčių pagal 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g–i punktus, tik jei jos glaudžiai susijusios su viena iš šiose nuostatose nurodytų veiklos rūšių.

16 Todėl pirmiausia nustatyti, ar priimančiąjį tėvą teikiama vaikų priežiūra, su kuria susijusios Fondo tarpininkavimo paslaugos, patenka į Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g–i punktuose numatytas veiklos sritis, t. y. socialinės rūpybos ir socialinės apsaugos, vaikų ir jaunimo apsaugos ir vaikų arba jaunimo švietimo sritis.

17 Neginėjama, kad priimančiąjį tėvą teikiama priežiūra gali būti laikoma paslaugų teikimu, susijusiu su Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose numatyta socialine rūpyba ir socialine apsauga bei vaikų ir jaunimo apsauga.

18 Vis dėlto Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad vaikų priežiūra nėra paslauga, patenkanti į vaikų arba jaunimo švietimo sritį, ir todėl ji mano, kad sprendžiant pagrindinį bylą į minėtą 1 dalies i punktą atsižvelgti nereikia.

19 Šiuo aspektu konstatuotina, kad Teisingumo Teismas iš turimų duomenų negali tiksliai nustatyti, ar švietimas numatomas kaip integrali priimančiąjį tėvą teikiamos vaikų priežiūros dalis. Atsižvelgiant į šio sprendimo 17 punkte pateiktus argumentus nebūtina atsakyti į šį klausimą.

20 Taigi priimančiąjį tėvą teikiama vaikų priežiūra gali patekti bent į dvi atleidimo nuo mokesčių kategorijas, numatytas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose.

21 Antra, pažymėtina, kad pagrindinės bylos šalys sutaria, jog Fondas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktus yra valstybės pripažinta organizacija. Nyderlandų vyriausybė ir Europos Bendrijos Komisija mano, kad priimantieji tėvai taip pat privalo

atitikti šį kriterijų. Šiuo aspektu jos mano, kad Fondo teikiamas tarpininkavimo paslaugas galima atleisti nuo mokesčio, tik jei pati paslauga, su kuria jos glaudžiai susijusios, irgi atitinka visas būtinas atleidimo nuo mokesčio sąlygas.

22 Šiuo aspektu Nyderlandų vyriausybė teisingai nurodo Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies b punktą, pagal kurį „paslaugos ir prekės neturi būti atleistos nuo mokesčio pagal aukščiau pateiktos 1 dalies b, g, h, i, l, m ir n punktus, jeigu <...> nėra būtinų atleidžiamiesiems nuo mokesčio sandoriams“. Iš tiesų iš šių nuostatų matyti, kad pagrindinis sandoris, su kuriuo glaudžiai susijęs nagrinjamas prekių tiekimas arba paslaugų teikimas, taip pat turi būti atleistas nuo mokesčio. Pagrindinėje byloje Fondo teikiamas tarpininkavimo tarp priimančiojo tėvo ir priimančiojo tėvo paslaugų atleidimas nuo mokesčio galimas, tik jei pastaroji teikiama vaikų priežiūros paslauga atleista nuo PVM.

23 Atsižvelgiant į tai, kad priimantieji tėvai yra savarankiškai dirbantys asmenys ir jie negalima laikyti viešosios teisės subjektais, vaikų priežiūros paslaugos negali būti atleistos nuo PVM, nes pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g arba h punktus jos būtų atleistos, tik jei jas teiktų „organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros organizacijos“. Nacionalinės valdžios institucijos šiuo aspektu turi diskreciją, kuria naudojasi pagal Bendrijos teisę (šiuo aspektu žr. minėto sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello* 48–53 punktus). Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konkrečiai nusprendė, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g punkte esanti frazė „kitos organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros organizacijos“ leidžia fiziniams asmenims, kurie naudojasi viena, nagrinėtu atveju pelno siekiančia privačia viena, naudotis atleidimu nuo mokesčio (minėto sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello* 36 punktą). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nuspręsti, ar priimančiojo tėvo teikiamos priežiūros paslaugos atitinka minėtose nuostatose nurodytas sąlygas, ypač reikalavimą, kad paslaugos teikjas atitiktų „labdaros“ kriterijų.

24 Trečia, Fondo teikiamos tarpininkavimo paslaugos gali būti atleistos nuo PVM pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g–i punktus, tik jei jos glaudžiai susijusios su vaikų priežiūros paslaugomis. Komisija ir Nyderlandų vyriausybė ginčija, kad toks ryšys yra, ir remiasi 2002 m. birželio 20 d. Sprendimu *Komisija prieš Vokietiją* (C-287/00, Rink. p. I-5811), kuriame buvo atmesta galimybė pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies i punktą atleisti nuo mokesčio valstybės universitetų atlygintinai vykdytus tyrimus. Šio sprendimo 48 punkte konstatavęs, jog „nors šie projektai gali labai padėti universitetiniam švietimui, jie nėra būtinai jo tikslui pasiekti“, 49 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokios paslaugos nėra glaudžiai susijusios su universitetiniu švietimu.

25 Iš tiesų, kad ir kaip būtų išaiškinta sąvoka „glaudžiai susijusios“ pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktus, šio skirsnio 2 dalies b punktas bet kuriuo atveju numato, kad nuo mokesčio atleidžiama tik tuomet, kai atitinkamą prekių ar paslaugų teikimas būtinai atleistas nuo mokesčio veiklos vykdymui (šiuo aspektu žr. minėto sprendimo *Ygeia* 26 punktą). Iš to išplaukia, kad pagrindinėje byloje Fondo teikiamos tarpininkavimo paslaugos gali būti atleistos nuo mokesčio tik nustačius, kad jos būtinai vaikų priežiūros paslaugai teikti.

26 Šiuo aspektu Fondas tvirtina, kad tėvai gali naudotis priimančiojo tėvo teikiama vaikų priežiūros paslauga tik pasinaudoję jo tarpininkavimo paslaugomis, o Nyderlandų vyriausybė ir Komisija teigia, kad priimančiojo tėvai galėtų surasti priimančiuosius tėvus kitais būdais, pavyzdžiui, per skelbimus arba komercines agentūras.

27 Kaip generalinis advokatas teisingai pastebėjo išvados 55–57 punktuose, vien visų žinomų vaikų priežiūros paslaugas siūlančių asmenų sąrašo sudarymas ir jo pateikimas tėvams negali būti laikomi būtina paslauga. Tačiau jei Fondo vykdomas duomenų apie priimančiuosius tėvus patikrinimas ir jo parengimas leidžia atrinkti tik kvalifikuotus ir patikimus priimančiuosius tėvus,

galin?ius užtikrinti kokybiškesn? vaik? prieži?ros paslaug?, nei t?vai b?t? gal?j? gauti nesinaudodami šios ?staigos paslaugomis, tokios paslaugos gal?t? b?ti laikomos b?tinomis siekiant kokybiškos vaiko prieži?ros.

28 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas tur?t? nuspr?sti, ar, atsižvelgiant ? jo nagrin?jamos bylos aplinkybes, vaik? prieži?ros paslauga, kuria t?vai gali naudotis Fondui teikiant tarpininkavimo tarp j? ir priiman?i?j? t?v? paslaugas, yra tokio pob?džio ir kokyb?s, kad be Fondo tarpininkavimo paslaug? neb?t? ?manoma gauti tokios pa?ios vert?s paslaugos.

29 Be to, Nyderland? vyriausyb? papildomai nurodo, kad šios paslaugos neatleistinos nuo mokes?io pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies b punkt?, nes jomis iš esm?s siekiama, kad Fondas gaut? papildom? pajam?, teikdamas paslaugas, kurios tiesiogiai konkuruoja su komercini? ?moni?, turin?i? mok?ti PVM, paslaugomis. Ta?iau, kadangi šio argumento nagrin?jimas, kuris reikalauja iš esm?s ?vertinti faktines aplinkybes, nepatenka ? Teisingumo Teismo kompetencij? priimti prejudicin? sprendim?, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas tur?t? tai ?vertinti, atsižvelgdamas ? visas konkre?ias pagrindin?s bylos aplinkybes.

30 Tod?l ? pateikt? klausim? atsakyтина, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai kartu su to paties straipsnio 2 dalies b punktu aiškintini taip: viešosios teis?s subjekto ar kitos organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacija, tarpininkavimo tarp asmen?, kuriems reikalinga vaik? prieži?ros paslauga, ir ši? paslaug? teikian?i? asmen? paslaugos pagal šias nuostats gali b?ti atleistos nuo mokes?io, tik jei:

- pati vaik? prieži?ros paslauga atitinka šiose nuostatose numatytas atleidimo nuo mokes?io s?lygas,
- ši paslauga yra tokio pob?džio arba kokyb?s, kad t?vai negal?t? tik?tis gauti tokios pa?ios vert?s paslaugos, nesinaudodami pagrindin?je byloje nagrin?jama tarpininkavimo paslauga,
- šiomis tarpininkavimo paslaugomis iš esm?s nesiekiama, kad paslaug? teik?jas gaut? papildom? pajam?, teikdamas paslaugas, kurios tiesiogiai konkuruoja su komercini? ?moni?, turin?i? mok?ti PVM, paslaugomis.

D?l bylin?jimosi išlaid?

31 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? d?l prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (tre?ioji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai kartu su to paties straipsnio 2 dalies b punktu aiškintini taip: viešosios teis?s subjekto ar kitos organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacija, tarpininkavimo tarp asmen?, kuriems reikalinga vaik? prieži?ros paslauga, ir ši? paslaug? teikian?i? asmen? paslaugos pagal šias nuostatas gali b?ti atleistos nuo mokes?io, tik jei:

- pati vaikų priežiūros paslauga atitinka šiose nuostatose numatytas atleidimo nuo mokesčio sąlygas,
- ši paslauga yra tokio pobūdžio arba kokybės, kad tėvai negalėtų tikėtis gauti tokios paties vertės paslaugos, nesinaudodami pagrindinėje byloje nagrinėjama tarpininkavimo paslauga,
- šiomis tarpininkavimo paslaugomis iš esmės nesiekiama, kad paslaugų teikėjas gautų papildomą pajamą, teikdamas paslaugas, kurios tiesiogiai konkuruoja su komercinėmis, turinčiomis mokėti pridėtinės vertės mokestį, paslaugomis.

Parašai.

* Proceso kalba: olandų.